

(2138)

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50 Cuba, Puerto-Rico y Extranjer, 2'50

LA PATRIA EN PERILL

UE se 'n riuhem? Arribinse á Madrid y 'ls ho explicarán.

La patria está en perill. No perque Fransa 'ns amenassi pels Pirineus, ó Inglaterra per Algeiras ó Portugal per Estremadura. Si d' aixó solzament se tractés, els polítichs de la cort ilo que s' hi preocuparián?

El perill actual de la patria es gros, molt mes gros que tots aquestos. Es dels que no tenen espera, dels fulminants, dels que poden ocasionar en un moment la ruína d' Espanya y la consegient alteració del torn pacífich dels partits.

Prenguin anticipadament un bon tragueta de qual-sevol medicina pels sustos: vaig á comunicarlos la terrible novetat...

¿Están á punt?

**

El bisbe de Barcelona ha publicat una pastoral recomenant que la ensenyansa del catecisme y 'ls sermons dedicats á oyents cataláns se fassin... ¡en catalá!

¿Volen atentat més tremendo contra la integritat de la patria?

Que 'ls sermons y l' ensenyansa s' haguessin donat en xino, en grech, en llatí... *santo y bueno*, pero ¡en catalá! ¡en catalá dintre mateix de Catalunya!... ¡Quín horror!

En Romero Robledo es el primer que s' ha adonat de la enormitat del conflicte.

¿Possehit de patriótica indignació, d' aquella hermosa indignació que sols acostuma usar en las grans solemnitats, ha corregut al Congrés á donar el crit d' alarma.

—Senyors, si no prenem immediatament providencias extraordinarias, estém perduts.

—¿Qué passa?—han preguntat els diputats, tots grochs y tremolosos, al contemplar las faccions desencaxadas del ex-pollo d' Antequera.

—A Catalunya ¿sabéu?... á Catalunya...

—¿Qué?

—¡Volen enrahonar en catalá!...

¡Fillets de Déu! ¡Quína consternació y quín desespero!

¿Els cataláns parlant en la seva llengua?

¿No es aixó somoure 'ls fonaments, els pilans y fins la teulada del edifici nacional?

**

—¡La patria está en perill—ha seguit dihent en Romero Robledo.

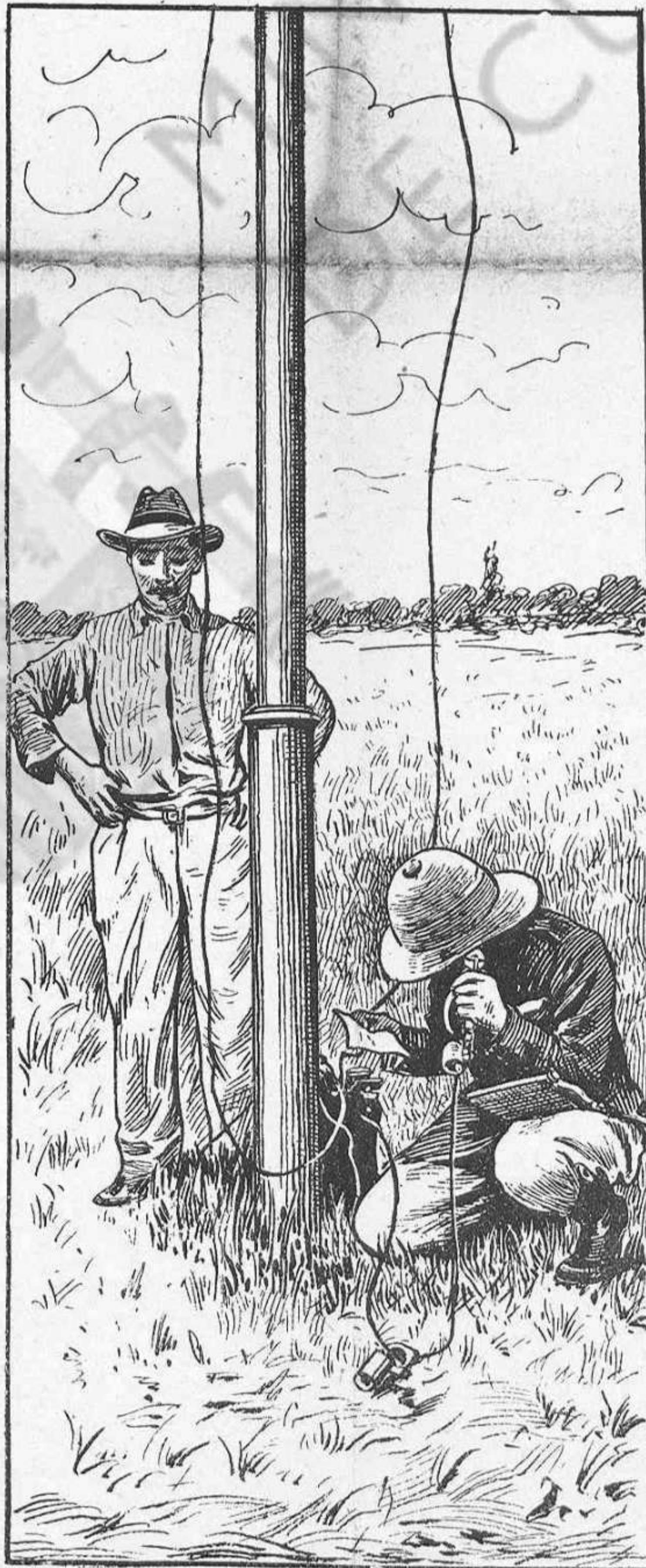
Y tots els Avellanedas de la majoria y de la minoria han sigut de la misma opinión.

—Els moments son gravíssims...

—¡Horripilants!—ha respost el Congrés en crit unánim.

—Hi ha que pendre midas.

GUERRA ANGLO-BOER

Exploradors inglesos en comunicació telefónica, desde lloch despoblat, ab lo seu cos d' exércit.

—¡Midas, medidas, pesos... tot lo que convingui! —En nom de la patria, jo us conjuro á que feu un suprem esfors pera conservar l' obra de quatre sigles, l' herencia dels reys Católichs, el llegat que 'ns han deixat cent generacions de polítichs, de guerreros, de legisladors y de primers espasas. Aquí tenu la pastoral del bisbe, la poma de la discordia. ¿Qué fem?

—¡Menjémela!...—ha respost la majoria ab hermosa expontanitat.

**

L' aspecte qu' en aquells moments oferia 'l palau de la representació nacional era verdaderament grandios.

Un diputat assegurava que 'l catalá no es més que un trist dialecte.

Un altre deya saber de cert que á Barcelona els únichs que 'l parlan correctament son els trinxe-rayres.

Un altre afirmava que l' Academia catalana celebra diariament sessions secretas al mitj del Plá de la Boqueria.

Y en Romero, el colosal Romero, dominant aquell coro d' explosions patrióticas, proposava ab l' admirable sentit práctic que 'l distingeix:

—Aquí hi ha diputats cataláns, fills d' aquella terra. ¿Per qué, l' un darrera l' altre, no parlan una mica en catalá... y 'ns divertirem una estona?

El Congrés, al sentir aquesta sublime ocurrencia, va estallar en una tempestat d' aplausos.

—¡Quín home en Romero!—deya tothom:—¡Quína acometivitat! ¡Quín cop de vista! ¡Quín talent!

Van descuydarse de dir.

—Y ¡sobre tot ¡quina barra!

**

Perque—y ara ja parlem en serio—molta se 'n necessita per armar l' escándol ab que 'l fulano d' Antequera ha entretingut al Congrés.

Ell ja ho sab que tot lo que ha fet no es més que una comedia ridícula, executada pera engatussar als babaus de la majoria, que al sentir parlar de Catalunya ja perden els estreps.

Ja ho sab que per aquest cantó la patria no perilla.

Ja ho sab que la pastoral del bisbe es un de tants documents, perfectament legal.

Ja ho sab que aquí á Catalunya ningú pensa en desintegrar res.

Pero ¡qué n' ha de fer ell de tot aixó! La qüestió es cridar, armar soroll y aixordar al públich, creyente que aixís aquest no s' adonarà del descaro ab que 'ls nostres polítichs se burlan de nósaltres, ben assentadets á la taula del presupost.

—¡Bombo, bombo! ¡La patria está en perill!...

Si que hi está: en perill... de morir-se de fástich al contemplar la frescura de 'n Romero y dels comparas que 'l secundan.

A. MARCH.

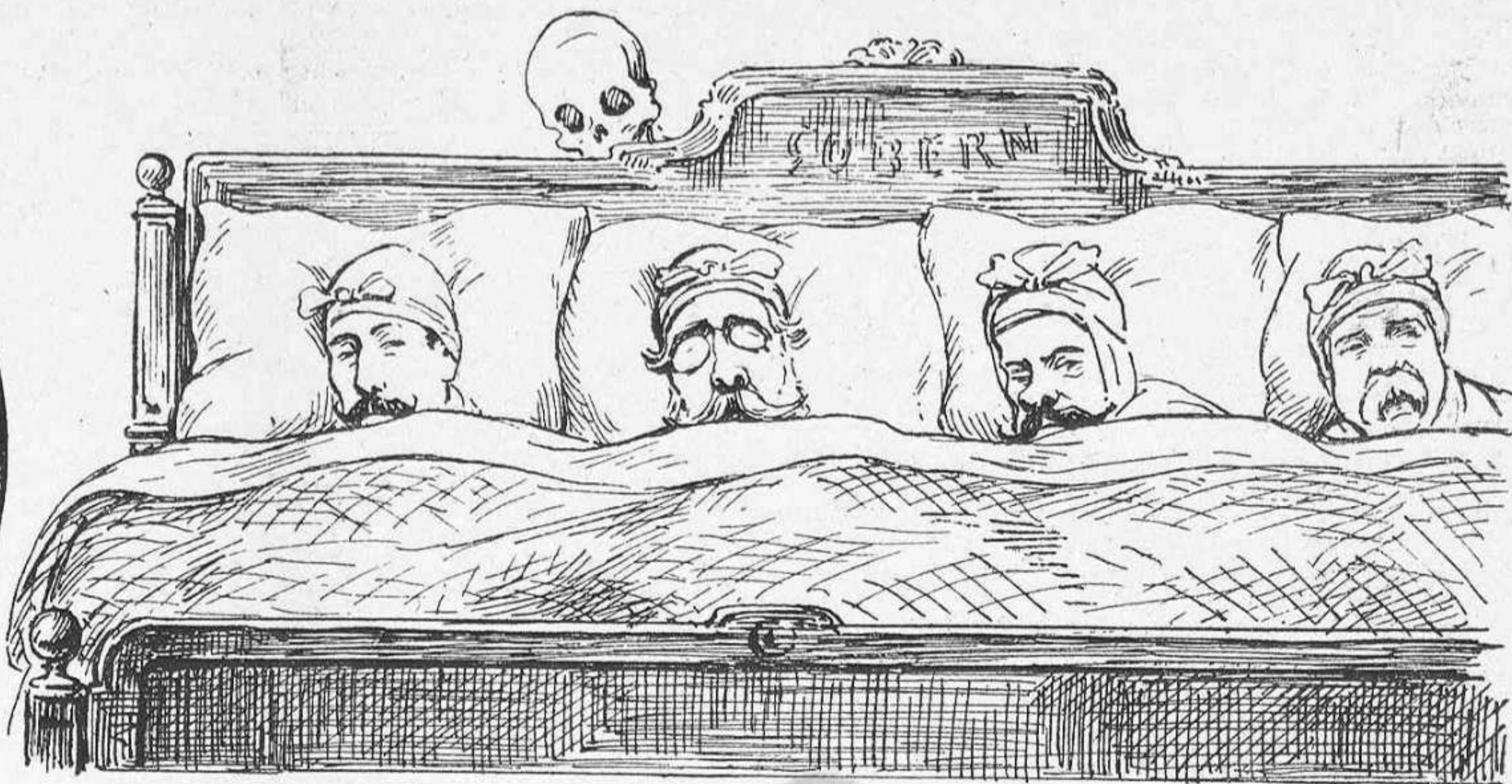

D' AQUÍ Y DE TOT ARREU

Document episcopal, que ha armat un sacramental.

¡Quina llástima que no siguin aquests els que agafin el dengue!

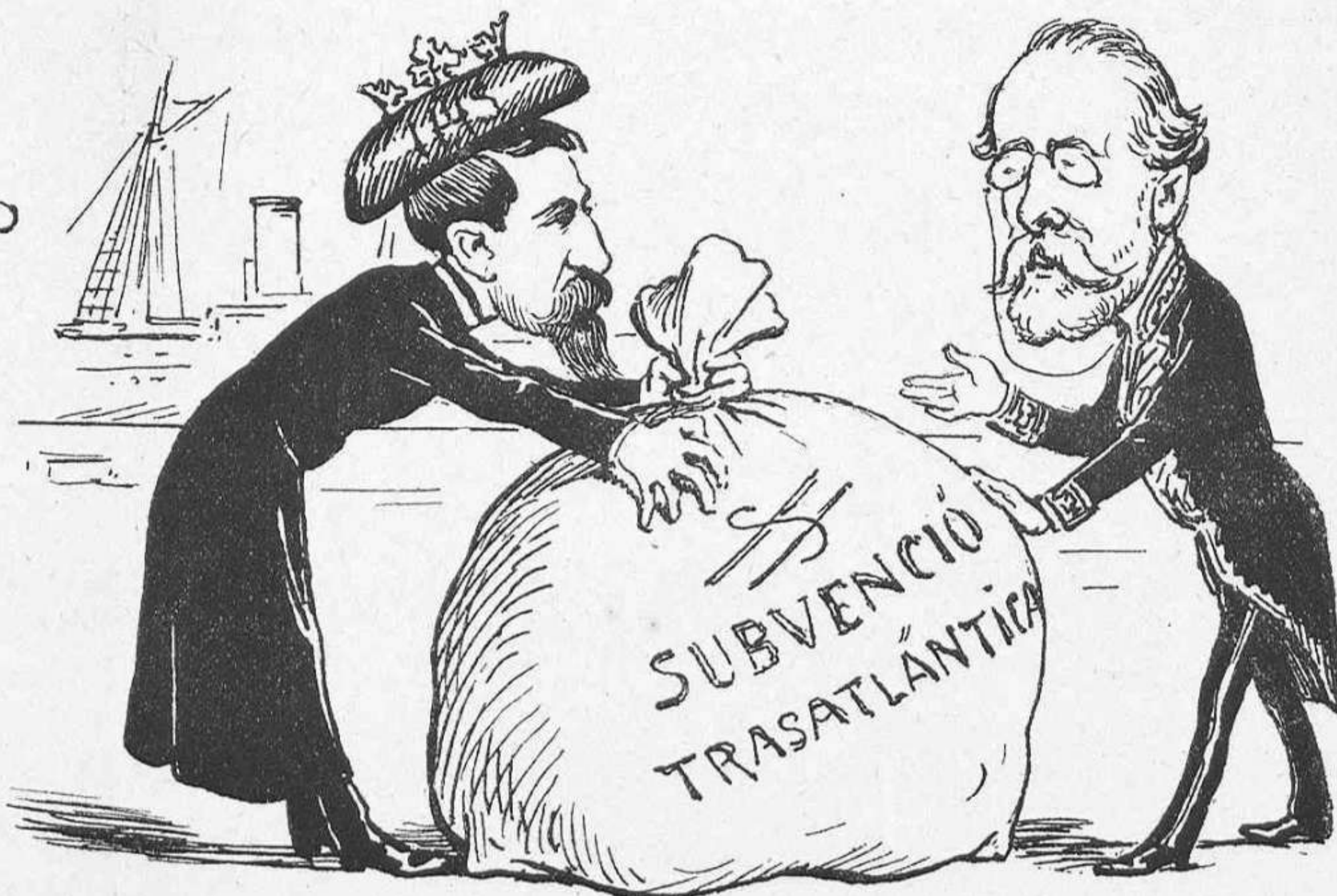
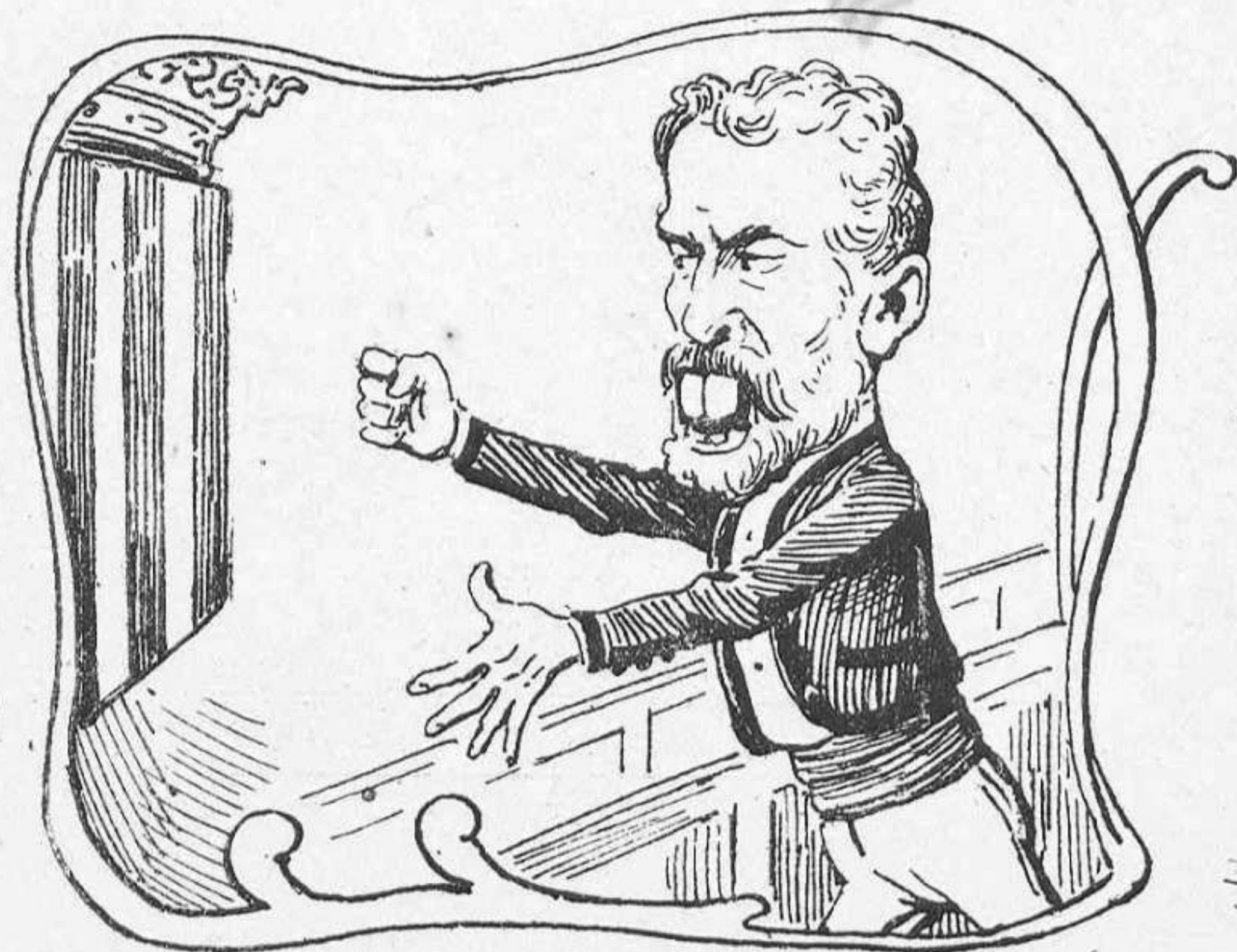
—¡Miréu que ja estich cansat!
[¿Encare no 'm fan ministre?

En Paraiso covant el partit que acaba de pondre.

Meeting concertista económic de Vilafranca:—Senyors, som poch, pero... mal avinguts.

—¡Si Catalunya té quatre barras, jo 'n tinch una que val per totes! | —Marqués, prénguin la bona voluntat: es tot lo qu' hem pogut fer.